

SFS 2000:100

Utkom från trycket
den 21 mars 2000

Förordning om ändring i jaktförordningen (1987:905);

utfärdad den 9 mars 2000.

Regeringen föreskriver¹ att 27 § jaktförordningen (1987:905)² skall ha följande lydelse.

27 § Om det behövs för att förhindra att björn, varg, järv, lo, säl eller örn orsakar skador får Naturvårdsverket ge tillstånd till jakt. Detsamma gäller om ett enskilt djur av arterna björn, varg, järv, lo eller örn orsakar allvarliga skador eller olägenheter.

I beslutet om tillstånd skall bestämmas hur det skall förfaras med fångat eller dödat djur.

När Naturvårdsverket meddelar tillstånd enligt första stycket får verket medge undantag från 31 § första stycket jaktlagen (1987:259) och också medge att jakten bedrivs på annans jaktområde.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2000.

På regeringens vägnar

MARGARETA WINBERG

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)

¹ Jfr rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1, Celex 379L0409), senast ändrat genom kommissionens direktiv 97/49/EG (EGT L 223, 13.8.1997, s. 9, Celex 397L0049), och rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, Celex 392L0043), senast ändrat genom rådets direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42, Celex 397L0062).

² Förordningen omtryckt 1998:1000.

